

ŽIVOT

Proměna společnosti evangeliem

VÍRY

Vanilkové rohlíčky jedine z másla!
/ 4

rozhovor: Carri MacFarlanová
/ 8

Bláznivé zážitky v Bethelu
/ 20

Čeští pastoři u protinožců

Tchaj-pej

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Vanilkové rohlíčky jediné z másla!**
František Flek

REPORTÁŽ

- 6 Hostina pod australským sluncem**
Marek Bužga

ROZHOVOR

- 8 „Pane, chci na všech semaforech zelenou!“**
Carri MacFarlanová

MŮJ PŘÍBĚH

- 12 Večer v houpacím křesle**
Lubona Šťastná
- 13 V bludišti chodeb a mříží**
Michal Klesnil

PASTORACE

- 14 Domácí násilí? To se našeho sboru netýká...**
Kateřina Coufalová

MISIE

- 16 V Indii jde všechno pomalu**
Jana Macková

Z HISTORIE

- 18 Zapomenutý „oživlý Pavel“**
John Cennick,
Jaroslav Pleva

PORTRÉT

- 20 V Bethelu jsme zažili bláznivé věci**
Jenn Johnsonová

REGENZE

- 22 Svoboda jednoduchého života**
Dan Drápal
- 22 Písně v Písmu**
Tomáš Coufal

PŘIPRAVUJEME

- **téma: Národ a vlastenectví**
 - Co říká Bible, C. S. Lewis a Staré pověsti české
 - Jak nás ovlivnilo národní obrození?
- **rozhovor s Hormozem Šariatem – „iránským Billym Grahamem“**
- **Vrtat studnu bez proutkaře? (svědectví)**
- **rodičům: Obavy z anorexie**

4 Vanilkové rohlíčky jedině z másla!

Úvodník Františka Fleka

8 Dostal ode mě třikrát plus

Carri MacFarlanová o manželství s Johnem

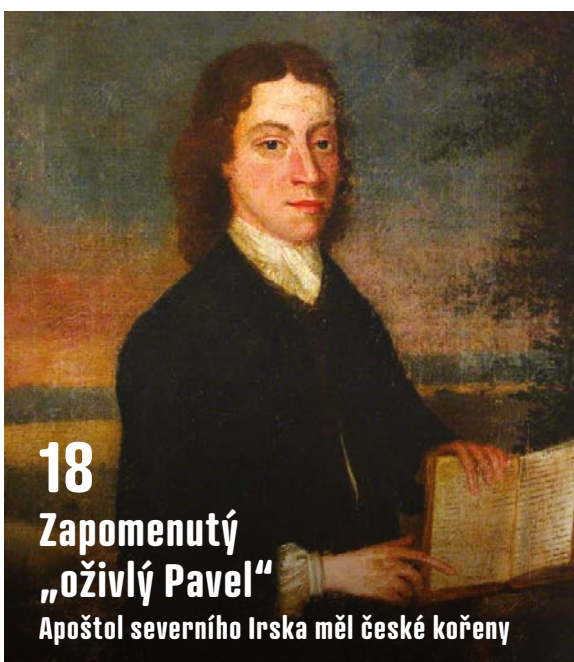
13 V bludišti chodeb a mříží

Vězni i bachaři stojí o evangelium

16 Z Biháru se stala srdeční záležitost

Na návštěvě „české“ školy v Indii

18 Zapomenutý „oživlý Pavel“

Apoštol severního Irsku měl české kořeny

20 Jenn Johnsonová, vedoucí chval v Bethelu

o nečekaných zázracích a adopci miminek

ROČNÍK 34 / PROSINEC 2023
CENA 59 Kč / 2,10 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misií a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. čísle 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: SK Christiana Bratislava, tel.: +421 915 317 476 (volat po 15:00 nebo SMS), e-mail: zivot.viry@christiana.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jitka Evanová

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová, Doc. Mgr. Marek Bužga, Ph.D.

Sazba: Olga Hrdinová

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Tomáš Coufal

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: www.zivotviry.cz/inzerce

Na obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátiť. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | RENOMIA NETWORK

Milý čtenáři,

vánoční turistika do Betléma se letos nejspíš konat nebude. Přesto se však k Izraeli upírá podstatně víc zraků než před Vánoce v jiných letech. Ty úplně první Vánoce před dvěma tisíci a něco lety proběhly nenápadně, na konci světa. Jen Marie, pár pastýřů a skupinka esoteriků z Východu si uvědomovali, že stojí před nejdůležitější událostí dějin lidstva. Na rozdíl od oněch průkopnických Vánoc je dnes území Svaté/nesvaté země ve středu mezinárodního dění.

Pohledy na válku v Gaze se rozcházejí. Jsme svědky střetu kultur, nebo jen politických zájmů? Sledujeme hlupáky, nebo lišáky? Lidi hledající spravedlnost, nebo ty, kteří obelhávají sami sebe?

Některí novináři a politici podporují Izrael, jiní Palestince. Francouzský prezident Macron chce asi být hezký na obě strany, když říká, že Izrael má právo se bránit proti terorismu, ale nesmí zabíjet civilní obyvatelstvo. Když to vezmeme kolem a kolem, míří tím výrokem proti Izraeli. Oba Macronem zmiňované cíle se totiž vylučují. Že by pan prezident nebyl schopný tak jednoduché úvahy? Jeho rétorika může být určena množstvím francouzských muslimských voličů.

Týden předtím americký ministr zahraničí Anthony Blinken vyzýval na své návštěvě Izraele šéfa místního kabinetu Benjamina Netanjahua, aby kvůli pomoci civilnímu obyvatelstvu Gazy umožnil humanitární příměří. Takhle se pochopitelně s teroristy bojovat nedá – příměří by využili k přeskupení sil a k oddálení své porážky. Znamenalo by to, že by se konflikt protáhl, a že by proto zemřelo víc lidí. Ale americké letadlové lodě i atomová ponorka do Středomoří dorazily, to jsou také nepřehlédnutelná vyjádření. Bidena bych nepodceňoval. S Benjaminem Netanjahuem si mohl předem domluvit scénář. V libretu, které má zapůsobit na Araby ve prospěch USA, může každý dost dobře zpívat svou předem komponovanou árii, Biden o humanitárním příměří, Netanjahu o tom, že dokud Hamás nepropustí všechny rukojmí, žádné příměří nebude.

V rámci vývoje konfliktu překvapují i novináři, kteří nemají žádné voliče (nebo že by je měli?). Raketa zasáhla nemocnici Al-Ahli v Gaze v úterý 17. října. New York Times, CNN, BBC, AP či Reuters z toho okamžitě obvinily Izrael. Všechny tyto mediální veličiny musely své zprávy nakonec dementovat, když se zjistilo, že šlo o explozi zbloudilé rakety Islámského džihádu. Sledoval jsem zpravodajství BBC, kde ještě v pátek 20. října svou mylnou zprávu nedementovali a to, že raketu neodpálil Izrael, uváděli jen jako možnost. Pro srovnání: Renomovaný český Deník N informaci, že za zásah nemocnic v pásmu Gazy může Izrael, dementoval rovněž až v sobotu 21. října. Čekal bych, že novináři budou nestrannější než politikové...

Izrael je průběžně napomínán reprezentanty OSN, mnoha evropskými politiky i zástupci novinářů. Ale šlo by ho možná taky pochválit, například za to, že se vstupem vojska do Gazy čekal, aby odešlo civilní obyvatelstvo ze severu na jih, a že na krutosti Hamásu nereaguje stejnou mincí. Je to demokratická země a taky se tak, aspoň v tomto konfliktu, chová.

Je těžko pochopitelné, že se Západ staví proti svým vlastním hodnotám ve prospěch něčeho,

s čím nemá, nebo by aspoň neměl mít cokoli společného. Proč má tendenci být jednostranný? Dokáže západní novinář počítat s tím, že cokoli, co Hamás pustí do éteru, bude tendenční? Pokud jde o informaci, piárové pracovníky Hamásu na ní zajímají jen dvě věci: Aby maximálně zapůsobila v jeho prospěch a aby Západ nepoznal, že je to lež. To, co tyto tvůrce mediálního obrazu konfliktu nezajímá ani trochu, je pravda. Západní politiky

Vánoční sen o vlku a koze

pravda interesuje víc, i když často hlavně proto, že si uvědomují, že kdyby byli usvědčeni ze lži, mohli by se dostat do problémů. A jak je to s novináři? I ty, Brute? To je problém příliš velký, než abych ho tady rozlousknul.

Izrael má právo se bránit, to jsme slyšeli z mnoha úst. Ale co to znamená bránit se? Myslím, že jde o to, znemožnit Hamásu vraždit. To ale znamená náročnou vojenskou operaci. Hamás si může vybrat: Buď pošle obyvatele severní Gazy do bezpečí a počká, až potom Izraelci jeho bojovníky postřílejí, nebo v místě podrží co nejvíc civilního obyvatelstva a naivní (nebo vychytralý?) Západ Izraelce dotlačí k tomu, že se přestanou bránit. Hamás evidentně zkouší druhou možnost.

Co ty na to, Západe? Ale to se ptám i tebe, milý čtenáři. Dokážeme přijmout, že bezbolestné řešení neexistuje? Aby už teroristé z Hamásu nemohli dětem před zraky jejich rodičů uřezávat prsty a vydlobávat oči, asi to bez tisíců mrtvých (včetně civilistů) nepůjde. Já bych taky chtěl, aby se teroristé omluvili a slíbili, že zabíjet přestanou. Jsme ale ochotni připustit, že se to po dobrém nestane?

Věc, kterou Západ – přestože z křesťanství vyšel a skoro ve všech svých dobrých i špatných stránkách z něj dosud vychází – nedokáže přijmout, je, že člověk a svět je primárně zlý. Za tím, že se Západ příliš často staví v neprospěch Izraele, je kromě zmíněných zjištěných důvodů naděje, že to snadno dobře dopadne. Jestli nějaká organizace neuznává existenci Izraele a má za svůj cíl likvidaci židovského státu a obsazení jeho území (tím nemyšlím jen Hamás, ale i Organizaci pro osvobození Palestiny včetně Fatahu, který je v izraelsko-palestinském konfliktu naivně vnímán jako mírumilovná strana), je sice pěkné mluvit o mírovém řešení, ale takové řešení v daných souřadnicích neexistuje.

Jak řešil problém zla Bůh? Tehdy o Vánocích se jako človíček narodil mezi zlé lidi s perspektivou zlu podlehnout. To nebylo bezbolestné ani rychlé řešení. Křesťané mají tendence si Boha přikrášlovat, ba „napravovat“ jeho obraz. Do této kategorie patří sen Západu, že problém palestinského terorismu lze vyřešit tak, aby se vlk nažral, a koza zůstala celá.

Tomáš Dittrich

Vanilkové rohlíčky jedině z másla!

Vánoční sladkosti jako podobnosti vztahu s Bohem

FRANTIŠEK FLEK

Vánoční svátky mého dětství, zlatá osmdesátá léta minulého století... Díky nim mám Vánoce spojené hlavně a především se sladkostmi. Někdy v půlce listopadu se tehdy začaly obchody a výlohy plnit zbožím, které jsme viděli jen jednou do roka, a člověk věděl, že svátky jsou na spadnutí.

V dnešní době se obchody předhánějí, „kdo dřív“. Každoročně se v myšlenkách totiž sázím s našimi obchodními řetězci, kdy začnou jejich komerční Vánoce. A nikdy mě nezklamou. Obchody jsou první, kdo zaznamená, že nás i letos nějaké svátky čekají. Největší rekord trhnul jeden řetězec, který měl čokoládové figurky a další vánoční sladkosti v nabídce již koncem srpna. Tomu říkám obchodní duch. Už tři až čtyři měsíce předem mohou lidé pro svoje děti a rodinu zakoupit to, co budou potřebovat až za čtvrt roku. Asi to je tah, jak vyjít vstříc vysoce organizovaným lidem, kteří rádi věci řeší s předstihem. Musím se přiznat, že do této kategorie nepatřím. I dárky bych totiž kupoval až 23. prosince.

Jako věřící nemusíme čekat, až nám svátky Ježíšova narození připomenou mikulášové vyrovnání v regálu. Jako křesťané slavíme Vánoce každý den (stejně nevíme přesně, kdy se Ježíš narodil), mělo by to být naší každodenní realitou. Pokud denně nemluvíme s živým Kristem, tak s kým?

Křičíme na mikrovlnku...

Další mojí čokoládovou vzpomínkou jsou vánoční sladkosti, které pro nás připravovala babička. Babičky vědí, co vnučatům chutná. Vzpomínám si na arabesky, na želé v čokoládě – to byla pochoutka! Ale zlatým hřebem byla babiččina figurková kolekce, vrchol Vánoc. Bez figurkové kolekce to prostě nebylo ono. Proč si ze stromku brát bonbony s podivnou náplní? To nejméně chutné na stromečku zůstávalo až do konce svátku a nakonec se to z něj muselo sundat a dojíдалo se to z nutnosti až do Velikonoc. To nejlepší zmizí nejdřív – to dá přece rozum.

Tak si říkám, jestli se někdy nechováme podobně i k Ježíši. Někdy nám Bůh slouží jako vánoční stromeček, jenom si z něho něco utrhnout – samozřejmě to nejlepší. Když máme možnost, vybíráme si lahůdky, požehnání a sociální jistoty. Pak se vám takhle před Vánoce dostane do rukou kniha o pronásledovaných křesťanech, a západní představa o křesťanství

jako o pohodovém náboženství náhle trochu pokulhává. Jenom dobrůtek se nám zachtělo. Máme přece právo být zdraví, krásní a úspěšní. (A všichni milenálové mají právo být do pěti let generálními řediteli. ☺)

V posledních časech se objeví zvýšené množství mesiášů z rostlinného tuku.

Co takhle s požehnáním pobrat i nějaké to pronásledování, souzení, nedorozumění, meč v rodině a podobně? Když si člověk drží Ježíšovy radikální názory, asi se nesetká s pochopením u všech. V dnešní době se i křesťanský svět „polidštil“ a v něm jsme ztratili na ostroiti. Boží „dobrůtky“ bývají někdy spojené se zápasem, s pústem, s trpělivým očekáváním, které se v generaci rychlé dostupnosti příliš nenosí. Jak říkal jeden kazatel, jsme generací, která křičí na mikrovlnku, ať si pospíší.

Vstupenka na věčnou vánoční besídku

A co kvalita? Ne všechno, co má hnědou barvu, je čokoláda. Jelikož doma taky pečou cukroví, vím, jaký je rozdíl mezi vanilkovými rohlíčky z másla a těmi z hery. Na použitých surovinách prostě záleží. Babiččiny vanilkové rohlíčky byly vyhlášené. Jeden jako druhý. A babička jich vždycky dělala haldu. Babičky to nějak samy od sebe umějí líp. Bez vanilkových rohlíčků ani ránu.

V Betlémě se narodil jediný pravý Ježíš. Nikdo falešný. Ale pokud žijeme v posledních časech, tak se to má poznat i podle toho, že se těch mesiášů z rostlinného tuku objeví zvýšené množství. Ježíš nás na to dopředu upozorňoval, tak proč se divit. Proto je v dnešní době zvlášť potřeba dávat si pozor na příchutě a suroviny. Z čeho vaří různá hnutí, učení a rádobyevangelisté a rádobyporoci? V době internetu si můžeme poslechnout cokoliv a kohokoliv. Ježíše nám namíchají podle našeho gusta – není problém. Trochu farizejtějšího? Jak libo. Trochu liberálnějšího? Klidně.

Je možné, že jdeme vstříc době, kdy rozdělená církev bude na severní polokouli pronásledovaná nikoliv pro víru v Ježíše Krista, ale kvůli svému pohledu na různá etická témata. Nějakou tu -fobii na nás už vymyslí. Nemělo by nás to odradit. V minulosti se také podnikaly pokusy vymýtít Vánoce, a nepodařilo se to. Ježíš žije a svou pravou, vydanou církev si zachovává.

Je to podobné jako s populistickými politiky. Slibovat samé dobrůtky, vyšší důchody, nízké ceny energií do chvíle, kdy svou zadlužeností doženeme vyspělé západní státy. Takovým politikům jde v krátkodobém horizontu pouze o to, aby byli znovu zvoleni. Nám jde naopak o perspektivu věčného života s naším Pánem. Proto s ním Vánoce potřebujeme slavit každý den. Proto si z Boží ruky potřebujeme brát i dobroty, které nemají zrovna tu nejvybranější chuť. Mnohé naše postoje a charakter se utvářejí mimo náš blahobyt a bezstarostnost. A také se musíme držet toho jediného pravého Ježíše jako veš košile.

Pak se dočkáme nikdy nekončící vánoční besídky v nebeském království. ■

František Flek je kazatelem CB Kladno.

zprávy

■ Velká Británie: Rozkol mezi biskupy

Jedenáct biskupů anglikánské církve odmítá podpořit plány na zavedení požehnání pro stejnopohlavní páry. Ve společném

prohlášení prostřednictvím portálu Premier Christianity reagovali na oznámení Sněmovny biskupů z 30. 10., že doporučuje zavedení žehnění stejnopohlavní párům a proces jejich formálního schválení

podle kanonického práva.

„Sdíleme hluboké obavy mnoha lidí v anglikánské církvi i v širším společenství. S těžkým srdcem považujeme za nutné veřejně vyjádřit nesouhlas s rozhodnutím

sněmovny,“ uvádí se v prohlášení.

Hlasování by se mělo uskutečnit po konzultacích s diecézemi v roce 2025 na generálním synodu a pro schválení návrhů bude třeba dvoutřetinové většiny. Křesťan dnes